

Šlabikár VII.

Tublatanka

známy hlas sa zas a zas v hlavách násobí
svetlá v očiach splývajú do jagavej hmly

stopy v piesku nezmyl dážď
že v nich kráčam sa mi zdá

spánok mysli dáva moc, stvoriť skutočnosť
dostal som kvet na dôkaz, že som tu bol hosť

stopy v piesku nezmyl dážď,
že v nich kráčam sa mi zdá
stopy v piesku nezmyl dážď
v ruke stále ten kvet mám